

Бодљикаво пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 4.— ДИНАРА

Претплату прима «Пресе» за продају новина и часописа, Београд, Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 48.— дин., полугодишње 94.—, годишње 188 динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 1 МАЈА 1943

БРОЈ 75 — ГОД. IV

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Осетљивост бољшевичких целата

Лондон, априла. — На питање Сикорског шта је било у Катинској шуми и где су остали Пољаци, Стаљин је одговорио:

— С каквим правом да се ви мешате у наше послове! Ми смо поубијали толике милионе Руса, па узгред и десетак хиљада пољских официра. То радимо из на-

вике, и из чисто културних побуда. Наша црвена цивилизација почива на високим гомилама лешева. То је наш понос и наша слава и то зна цео културни свет, а што се ви сада изненађујете ја вас кажњавам са прекидом односа и нећу с вама више да разговарам.

ПРЕКИД ОДНОСА

— Оптужени, шта можете да кажете у своју одбрану због десет хиљада жртава у Катину!

— Шта има да кажем! Прекидам односе са сведоком Сикорским.

ТРЕБА ИМ НОВО ОРУЖЈЕ

Лондон, априла. — Заменик Черчилов Атли, иначе лабуристички првак, пошто није могао да се сети ниједног енглеског херојства у овом рату, говорио је о борбама на Галипољу пре 28 година. До душе и онда су Енглези добили батине али је Атли забраван или можда верује да је свет заборавио како су се Енглези и одатле «славно повукли».

Али када не може да се позове на храброст и побеед, Атли прибегава, као и његов колега Черчил, вицевицама па каже да када већ оружје Британаца није јако треба се наоружати правдом и поштењем. И нехотице он је признао да су им баш поштење и правичност одавно пали у море.

КРАЈЊИ БЕЗОБРАЗЛУК

Москва, априла. — Пошто се емигрантска влада Сикорског усудила да се заинтересује за клинику у Катину, Мајски је добио налог да јој саопшти да Москва прекида са њоме дипломатске односе због крајњег безобразлука. Уместо да се захвали Москви што је поубијано толико Пољака она се усудује да се заинтересује за овај случај.

Ко протестује против бољшевичких злочинаца он је петоклонаш и издајник.

БОЉЕ НИЈЕДАН НЕГО ЈЕДАН

Вашингтон, маја. — Пошто нам је од свих носача авиона остао само један, ми смо решили да и њега приложимо богу Нептуну. Јер када нема више шта ће нам и тај јединац. Зато нам је част саопштити да је наш носач авиона «Ренџер» воскреснуо на Ускрс и сада смо ту врсту бродова укинули.

ИЖЕ, ИЖЕ, СВЕ НА НИЖЕ...

Чунг-Кинг, 1 маја, Англосаксонски најамник Чанг-Кај-Шек никако нема среће. Или му Јапанци пресеку неку везу или му заузму неко важно место. Он тоне полако али сигурно. Зато је његов последњи телеграм Рузвелту овако гласио:

«...Иже, иже, све на ниже...»

ИЗГУБИО СЕ У МАГЛИ

Лондон, маја. — На последњој седници Доњег дома Черчил се опет није појавио. Његово место камуфлирао је Атли, али неки посланик се побунио:

— Зар опет нема мистер Черчила?

Други је добадио:

— Тражите га у бироу за изгубљене ствари, или на седници неког треста, пошто тамо не допире ваш делокруг рада.

АМЕРИЧКА БРЗИНА

Портленд, 1 маја. — Данас су сви бродоградилнишници у

ПРЕНОСЕ БРИГУ НА ДРУГОГА

Лондон, маја. — После издате енглеске наредбе, да се од емигрантског злата узима такса за лежарину, енглески министар финансија изјавио је:

— То је због Јенкија, пошто они траже од нас већи ушур, то ми преносимо ову услугу на наше штићенике. Право је да се и њихово злато истопи кад је наше већ отишло преко океана.

свечаној поворци прославили 1 мај и упутили се у луку да присуствују свечаном спуштању у море «Кајзерових сандука». Од три брода спуштена у море, два су се распала на двоје, а трећи је одмах потонуо.

Одмах је упућена честитка генјалином Американцу која гласи:

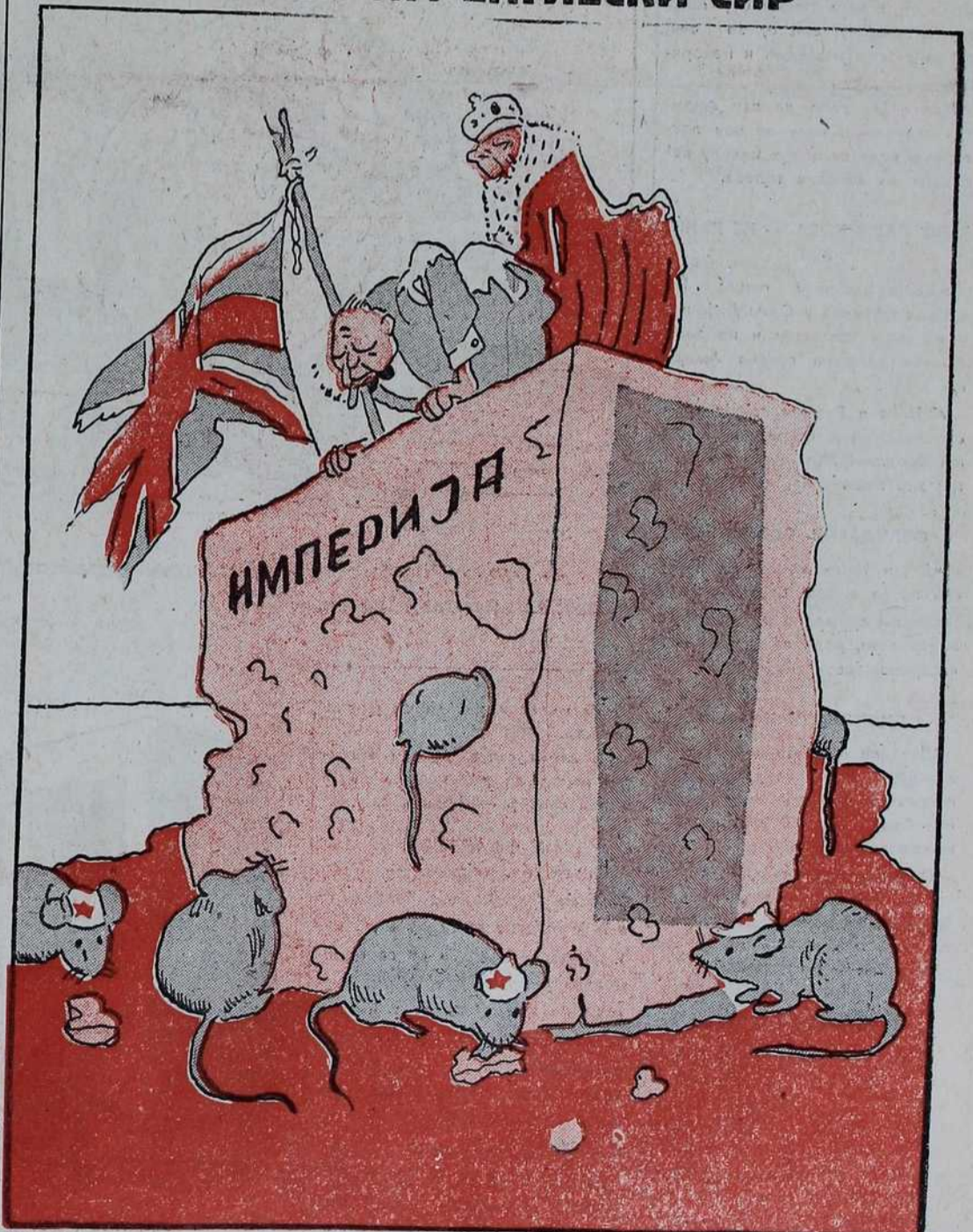
Аферим! Ми смо поносни на ваше бродове, и спажемо се с вама. Боље је да наши бродови потону празни него да натоварени ратним материјалом, буду жртва непријатељских подморница.

ЗБОГ СЕКИРАЦИЈЕ

Лондон, априла. — У Доњем Дому је поднета интерпелација о броју потопљених бродова од Нове године али је претставник министарства морнарице одбио да одговори са овом мотивацијом:

«Мало је нама главобоље око срачунавања губитка него нам још и ви стајете на жуљ и потсећате нас на ову невољу па се само секирамо. А нама требају нерви зато морамо да избегавамо секирацију. Из тих разлога не можемо да дајемо никакве информације да се не би секирали.»

ПРИЈА ИМ ЕНГЛЕСКИ СИР

ЧЕРЧИЛ: — Еј, товаришчи, ви се буните! Нисмо вас звали да нашу кућу нагризате...

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

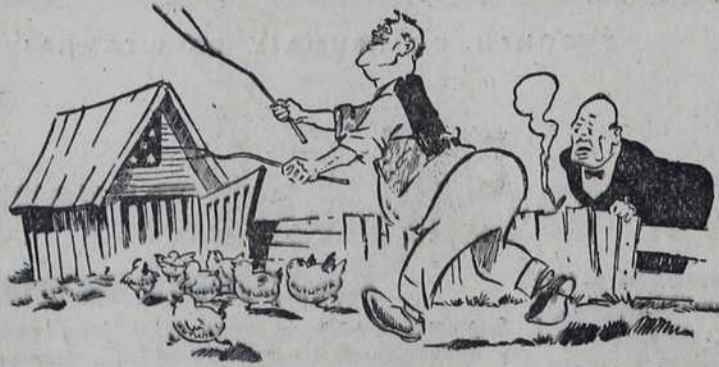
Код ортака цури лађа - Москва се са свима свађа

Човечанство цело од чуда се згража
У Катинској шуми костурница вража
Совјетски целати са чуђењем виде
Чак их се ортаци и грозе и стиђе
У немоћном бесу они руке грче
На Пољаке вичу и на Лондон фрче
Откривен им злочин цео свет се гнуша
Демантије њине нико и не слуша
Утврђено већ је — то нико не крије
Зверовима овим ништа свето није
Сад цео свет види да су то убице
И многи им јавно веле то у лице
Ал' у очи они бацају праšину
С' Пољацима зато све везе прекину
На ужас и грозу баш Европе целе
Енглези на ово не кажу ни беле
Па изгледа скоро да је њима милс
Што се Пољацима све овако збило.

Америка сада већ свира на ноте
Остаде без целе океанске флоте
И њихов јединац, носач авиона
Потонуо тихо, ко нека бонбона
Залуд Рузвелт дречи да се чудо спрема
Кад од силне флоте ни кусура нема
Нестаде им лађа, конвоји све тањи
А и бројно стање морнара се смањи
Ствар озбиљна врло, не помолу криза
Зато се и Рузвелт са Стаљином слиза
Заборави на све злочине и бруке
Један другом братски пружили су руке

Енглези су уступили Америци
много поморске базе на Атланти-
ку за 50 старих резарача. Рузвелт
и даље потискује Енглезе из свих
колонија и доминиона у Азији и
Африци.

Један другог хвале и лажу јуначки
Решили да Лондон израде ортачки
Ал' Енглези вешти, виде ово скроз
Па ортаку вичу: Но прође тај воз
Чим се двоје нађу, зачују се хвале
Како ће трећему боље да подвале
И Черчил и Рузвелт Стаљину су кивци
Али на језику комплименти дивни
А кад нема слоге, искрености праве
Ова три ортака мора да заглаве.

РУЗВЕЛТ: — Ове твоје пилиће морам да склоним на сигурно место.

ЧЕРЧИЛ: — Ах, зашто, зашто смо се срели!

ПОСЛЕ ОТКРИВЕНОГ ЗЛОЧИНА
У КАТИНСКОЈ ШУМИ

Лондонски радио само лажу бљује
И наивне душе обмањује, трује
Више него игде на целој свету
Он је баш Србима направио штету
И што је Србија рањена у живац
Баш Лондон је главни виновник и кривац
Он је зађевицу изазвао многу
Изазвао врење, покварио слогу
И све му је мало, хтео би и више
Баш је се решио Србе да урнише
Неуморно лаже и на зло наводи
Обмана код њега увек је у моди
Ал' ова му мука направи фор-метан
И њему ће свану' некад црни петак
А већина Срба више и не крије
Да их због Лондона највеће зло бије
Зато залуд лажу и планове снују
Срби за њих више неће ни да чују.

Метереолошки извештај

Европа: Ведро и лепо. Облачно само над Канелом и на крајњем истоку. Барометар пада у Совјетској и Британском острву где су врло чести пљускови са грмљавином.

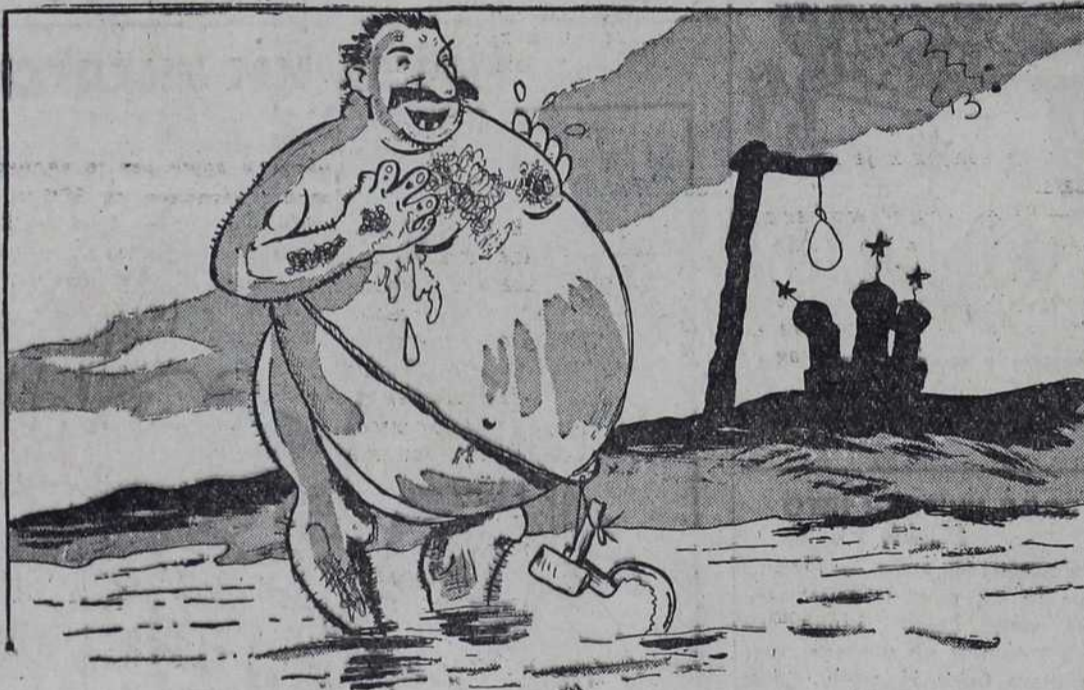
На Атлантском океану велике непогоде и некрекидна грмљавина. У бури је пропао последњи амерички носач авиона. У Средоземном мору антициклон који је одувао многе англосаксонске бродове.

Азија: У Чанг-Каж-Шековој војсци слана. У Индији магла и клизавица све већа и ако је време тихо. У Бурми вејавица и мразеви у горњем току реке Иравади. Мора јако узбуркана и несигурна.

Африка: Без промене.

Аустралија: Барометар пада. Пљускови и грмљавина.

Америка: Слана и ноћни мразеви. На океанима подморски вулкани који су укочили саобраћај. У обећањима пољедица а у наоружању јак мраз.

— Охо, хо, после овако доброг купања требало би да се мало протегнем на овој гимнастичкој справи.

Преглед стране штампе

»Тајмс« горко се јада како су и филмски агенти позвани у пољску артилерију, али су за овај посао сасвим незгодни и некорисни.

Много је чудно да ови филмски стручњаци нису за ове лаке топове, када су они у цивили већ пуцали из великих топова.

АКО ЛАЖЕ КОЗА — НЕ ЛАЖЕ РОГ

»Дејли Експрес« пише: Изградња бродова у С. А. Д. још је у великом заостатку и не задовољава државне органе Америке.

А Нокс и Рузвелт гађају се економским цифрама о изградњи бродова! Лепо каже пословица: ако лаже коза, не лаже рог!

СОЛИДАРНИ САВЕЗНИЦИ

»Дејли Њус« мисли да Енглеся плаћа високу цену Америци.

Сасвим природно у њиховој солидарности, ради се о цени и то искрено-савезничкој цени!

ДИПЛОМАТИ НОСАЧИ

Шведски лист »Нија-Даглигт-Алеханда« јавља да у совјетском посланству у Штокхолму персонал броји, око 200 дипломата и намештеника.

Оволики број дипломата потребан је зато, што је то стара большевичка пракса, да дипломате врше пренос куфера са большевичком пропагандом.

НЕПОЖЕЉНА ИСТИНА

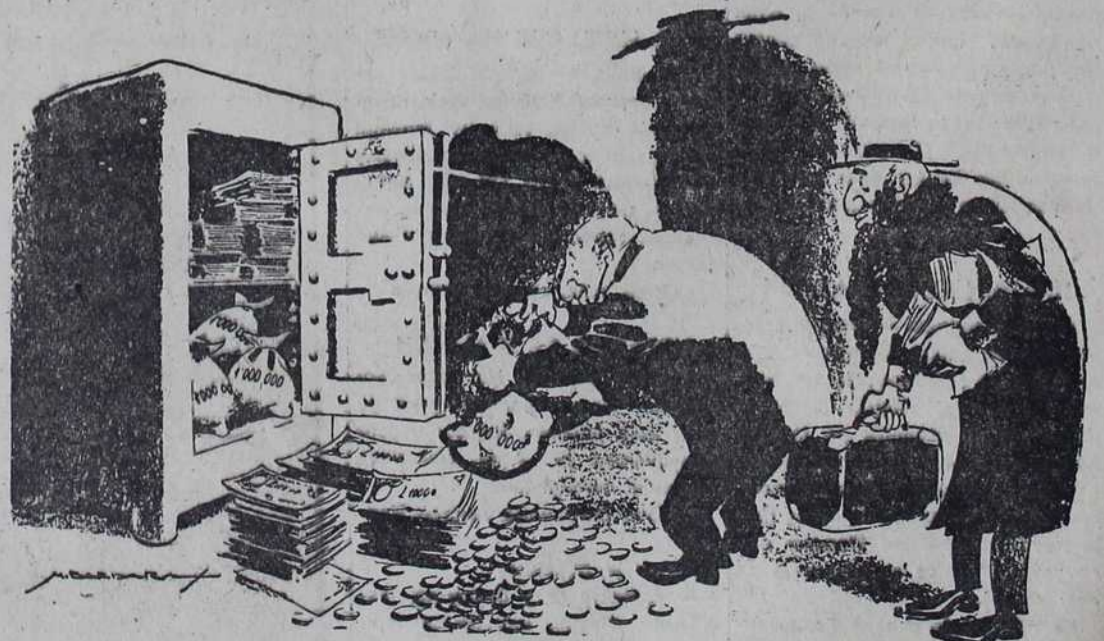
Лондонски »Дејли Мирор« пише о послератним плановима енглеске владе и приказује при томе на садашње енглеске прилике: »Већина становника живи у колибама, по десет до двадесет особа у једној просторији. Није редак случај да понеки леже у кревет са кишобраном, јер прокишњава кров. Ове колибе управ-

во су идеални расадници разних болести.

Из овога свега, долази енглески народ до разумевања да је њихов спас у — большевизму.

У ОФАНЗИВИ

Вашингтон, априла. — Први батаљон јеврејских добровољаца већ је отишао на терен и ступио у »борбу«. Особито су се одликовали у црноберзијанским чаркама на житној берзи у Чикагу и ефектној берзи у Њујорку. Други батаљон је забележио велике успехе са прикривањем робе и дизањем цена. Многи од њих су већ постали милионери а други се журе да то ураде. Зато је број јеврејских добровољаца који долазе на црну берзу и друге »тешке« положаје све већи.

Самуел Леви: — Драги мој Абрахаме, ми смо ти једини који знају зашто Сједињена Државе ратују.

НЕДЕЉА ОД НЕДЕЉА

НЕДЕЉА, 25 априла

Надари ме онај куси да одем на утакмицу. Рачунам, празник је па да изађем на свеж ваздух. Узмем жену под руку па одмах после ручка хајд на брдо. Света, нарочито младића и дечака, тушта и тма. Некако ми пође за руком да се докопам трибине и седнем. И, богами, не бих се кајао да поред мене није седела гомила младића, вероватно гимназиста, која је тако „софтиг“ псовала да се најзад наљутих и строго их опоменух.

Они се у глас насмејаше. — Зар вас није стид — почех ја понова да их корим. „Зар не видите толике даме и децу. Срамота.“

— Чиле, чувај здравље за ново гробље — добаци ми један ципов. Ако ти се не допада а ти се шкартирај... Ово није манастир већ игралиште.“

— Зар те то уче у школи — подвикнух ја револтиран а он ми се у лице насмеја и после су, сви заједно, до краја утакмице бацали на мене и жену љуске од јаја и добацивали разне неучтивне изразе. Зато се покупих и одох пре свршетка утакмице. После сам сазнао да је то резерва првог тима једног бољег клуба.

ПОНЕДЕЉАК, 26 априла

У парку седимо ја и Риста доктор и разговарамо да нам прође време. Поред нас једна девојчица игра се са једним псеганцетом и једнако га прислања уз лице и мази. Досади се то Ристи па јој каже:

— Слушај сине, није здраво дирати псе руком. Од тога се лако разболи и умре.

— Знаш, — вели мала — и ја сам то видела.“

Ристи мило што је девојчица паметна па ступи у разговор.

— А где си то видела?

— Моја стрина Мица имала једну мацу која је са њом спавала и коју је она стално љубила.

— Па шта је било?..

— Ништа! Маца је цркла — рече девојчица и отрча за својим псеганцетом.

УТОРАК, 27 априла

Луче на тркама, жали нам се доктор Миша.

— Е, брате, што се човек може преварити у дијагнози; просто се човек не може ослонити на пацијенте.

— Мора да си се опет угрвао? — упита га Јоца, инспектор.

— Још горе, упрскао сам — насмеја се Миша и поче да прича: „Пре три дана дође код мене један пун човек, са грдном трбушином и затражи да га прегледам. Видим на први поглед сало око срца и малаксалост али га одет скинем и лепо прегледам.“

— Јоване, донеси ми сребрни прибор за јело, сад ћу да исечем парче сира!

Тачно, човеку треба кретање и ваздух. Препишем му капљице и онда му кажем:

— Вама треба кретање, пријатељу. Шетајте бар два часа дневно.

— Кретање? — зачуди се он.

— Да, да кретање — понових ја А шта сте ви по занимању?

— Писмоноша!

Мени се окрете соба око главе и само му гурнух рецепт у руке а ја заглавих врата.

СРЕДА, 28 априла

Жали нам се Воја судија на свој позив.

— Досадно брате и заморно. А нађе се и нека битанга која те толико насекира да ти све преседне. Да видите само што се мени десио.

— Причај, причај — заграјасмо сви у глас, знајући да је Воја сјајан козер.

— Некако пред празник — поче Воја судио сам једном познатом београдском обијачу који је пола века провео у затвору. Када му моја приправница узимаше генералије, ја зачух да он на њено питање чиме се занима одговори:

— Ја сам ваш послодавац.“

То ме наљути и ја викнух на њега:

— Какав си ти послодавац дангубо једна“, а он само слеже раменима.

— Него шта! Шта би ви судије радили да није мене. Ја вам стално дајем посла зато сам послодавац...“

ЧЕТВРТАК, 29 априла

За наш сто у кафани и газда Ђока, богати трговац из унутрашњости који је о празнику дошао у госте код Пере порезника. Седи човек мирно, пијуцка шприцер и ћути. У томе Синиша инжењер поче нешто да говори о саобраћају у великим градовима па између осталог рече да је у току једне године у Београду превезено трамвајима више од двадесет милиона путника, када се одједном умеша газда Ђока.

— Пази, мајку му! Па ја нисам ни знао да Београд има толико становника... Синиша хтеде да му нешто објашњава али му ми дадосмо знак да ућути па аје Ђока остао у уверењу да Београд има двадесет милиона становника.

ПЕТАК, 30 априла

У биоскопу пуно света. Врућина и запара па се кајем што сам уопште долазио. Чисто ми беше криво што не могу да задремам. Одједном, у мраку, зачух жив шапат и пољупце. Одмах до мене седио је један заљубљен пар који је стално нешто ћућорио а филм уопште није гледао. Од дуга времена нагнем се ка њима и направим се да спавам и тако успем да ухватим извесне фрагменте њиховог разговора.

— Јел' ме волиш? пита он.

— Много — одговара она и уздише.

— А како си осетила да ме волиш?

— Знаш Радо, одједном приметим да ми је криво што те сви у моме друштву зову шмоклан...“

После ових речи он ућута.

СУБОТА, 1 мај

Код моје ћеркице дошле другарице да кобајаги уче а овамо само умотавају и размотавају неке лутке. Није ми чудно то су све девојчице од десет година којима је игра важнија од књиге.

Са њима се игра и моја свастика, иначе уседелица и деца се, за час, са њоме спријатељише. Одједном је упита једна мала плавокоса:

— А зашто ти теткице немаш децу?

— Није ми донела рода — одговара моја свастика.

— Е моја теткице ако ти верујеш у роду и од ње чекаш децу никад је нећеш имати — рече мала враголанка а остале девојчице почеше нешто да ћућоре.

Свечани час

— Јоване, донеси ми сребрни прибор за јело, сад ћу да исечем парче сира!

НОВ ПРОНАЛАЗАН

— Ово је мој проналазак! Тежи 7 килограма. Нико не може држати слушалицу дуже од једне минуте.

Спорт

Ускршња рејтерација

Београдски клубови су одржали ускршњи турнир који је био врло шалив. Просто као да су се приређивачи решили да нам праве конкуренцију. Прво је Б. С. К. победио Обилића а С. К. 13 «Адмиру» и други дан је «Адмира» играла нерешено са БСК-ом а «Обилић» је тучао С. К. 13. Овај маскенбал је посматрало неколико хиљада гледалаца који су у највећем одушевљењу узвикнули: «Жали, Боже, паре!»

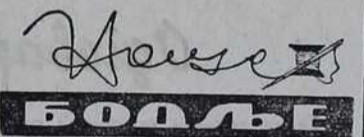
Организатори турнира веле да су нарочито удесили те резултате зато што треба дати воље мањим клубовима.

Поштинџа

Штала «Горица» чија су грла чисто домаћег, нишкџ, порекла почела је да попушта. Чувени фаворит «Мелисанд», није могао да победи «Лагуну» која је из једне комшицке штале, али која је навикла на дугачке стазе док је «Горица» згодна само за кратке стазе.

САМО ИМ ТО КОНВЕНИРА

Од свих спортских дисциплина на Пацифику Јенки играју само «мице» и то унатраг, пошто не воле опасне ствари. Тако су, све у шали и игри, истина без флоте догурали до своје тарабе, Хаваја.

ПРВОМ МАЈУ

Данас свако слави рад
Био старац или млад
Први мај је празник цвећа
Али само тај ко ради
Може да живи у нади
Да га негде чека срећа

ТРАМВАЈИМА

Нит је добро ићи пешке
Нити да се воза
У трамвају стално грешке
А војња те сроза
Ил те због платформе казне
Ил' ти џеп испразне

ЗЕЛЕНАШИМА

За зараду увек много раде
Па послове замећу и саде
На богатство увек гаје наде
Ал' не ничу све саднице младе
Планови се ти лако прехладе
За кајање онда нема каде.

АЛБИЈОНУ

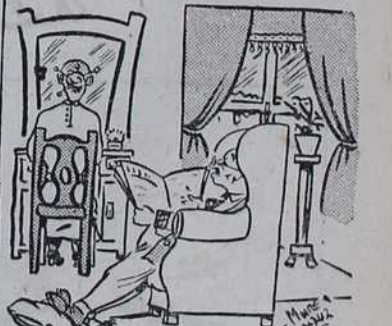
Ствар британска горча
То види и ћорча
Уредили ствар
Сада добш лупа
Распродаја ступа
Оде на пазар.

— Наш директор је ужасно штедљив човек кад метне наочаре он гледа преко њих!
— А зашто!
— Штеди, стакло!

Досетљивост

Он њој: Ти си мој шећер.
Она њему: Онда ћеш ми уступити твоје следовање.

— Сутра ћемо, драги, да закољемо ћурана...
— Зашто!
— Сутра је 20 година како смо се узели!
— Па шта је зато крив ћуран!

Наши људи и наши крајевци

Тошке се враћа кући

Укочија сам се на куде воз због зашто оћу да буднем код кућу на Гургевадан. Тој ви је онајголем празник у пролеће па затој ми душа иска да си дојдем на куде дом и да с домакицу идем на фришак луфт, на тефериш. А воз ти је с'г какој вавилонске кула. Понајпрво тешко се може улезне због овија ценабет човеци што си слију по варгони а после је туј пцовање, гурање а може се напраји и други калабал'к. Ете на мог зет Сотира извадише му у тунел пун шлајлик с паре и док изађоше на куде бел дан лопов киднуја и никем ништа. Затој сам си врзаја сас конопче а паре сам бутнуја у ципеле па нек проба жена кисела да здипи. Елем, улезнаја сам у варгони и уфатија ладовинку испод онија пенџер да ме фаћа луфт и одмах сам почеја да пражим мезенце због зашто ми штруцкање грдно смеће на празну мешинку. Таман сам разлупаја једно јајце што ми га тутну госпа Стевка од Тозу порежцију када сам бијо на Великден на ручак а једна трепетљика ме питује: зар брѣ сабајле искаш да једеш а ја јој зборим: Море керко спремија је чика Тошке пун куфер с разни зарзавати због зашто у воз мора да бидне мезел'к а она се вика: А имател што за продају. Ман ме брѣ детенце нисам ти ја блотаџија већ домакин и големаш па ми је резил'к да си тргујем а она ми збори: Па кад сте напрајили паре у оно југославенско време кад је било клопање и провизијони с'г ти је лако. Нисам од тија човеци кажем јој ја због Зашто сам и ја изгутаја и ники ме не може да узме у рефену и такој сам остао гол кој пре а беше ми мерак да напрајим неку пару али од онија Кајафе што си ведреше и облачеше не могадо да дођем на ред. И тако се умири та Геновева а ја почео с неке сељачке јагуриде да се објашњавам али ме они дофатише на лаку ватру и мало требаше да ме још тепају пред онолики бели свет. На куде Ниш скокну у варгони један у беле дреје и поче да си нешто л'же а ја када видо да ће се напраје турофа-посла скокну на басамаци и какој зајц шенио сам на једну

ногу све до Лесковац. Мислујем си у себ: нећеш брѣ пезевенк да ме извучеш за језик да ланем због зашто смо ми и направили тараф-тараф због много зборење и лажување С'г ћу одим с домакицу и позадуго нећу ви ич писујем затој до виђења и богзна како.

Ваш Тошке

Чудом се чуди

Млекаџија који чита новине своме другу:

— Пази молим те ови научењази тврде да је осамдесет делова човечијег тела чиста вода па нико ништа а ја у млеко насуо само једну половину и сви надали дреку.

ЖЖ

Писмо малог Јовице

теско мени ја сам плопао на ускрс ме уфатио тата како му плетлесам ћепове и најулио ме из куће али није због тога већ зато сто сам однео писмо цика цалету сто је писала мама. то је било на Длуги дан плазника и ја и мама смо сад код цика цалета у галсонијери ја спавам у кујни са мамом а цика цале у соби због зашто је болестан од глипе па не може да устане. ал Је .то

неки сволцел у куци нема ни сецел ни длва па сам исто код тетка дане да нам да несто да једемо а мама је узела једну колпу длва од аузматорке ја молам да носим воду и цепам длва па сам се завадија са њима и отисо код тате да молим да ми оплости. А он каже малс напоља па сам онда отисо код ујна јеле и ту цу да останем и ако мама каже да су они балабе зато сто је ујка Тоса софел Ал блате тамо има свега и не мола да се лазе ал се лади много.

тата ми је већ оплостио ал ја отисао на пут а када се влати он це да има пуно пале па це да зивимо лепо па са сволцелима у које се мама зацопала нецу да имам везу и тата има плаво сто се луги. нема куце заста да их уједе а они се плаве вазни и увлаце се у господске куце и ту фацкају будале као сто је моја мама која се сад муци. Зато нецу ни да знам за таку маму, тата це де узму длугу маму паметнију и бољу и с висе пале јел ова блате није имала ниста а тела Да зиви отмено и јос увукла у куцу цика цалета и длуге сволцеле. има тата Плаво сто се луги и вице и ја видим да сам био клив зато сам молио да ми оплости и нецу никад висе

вас Јовица

Блајо безазленила

»Да знаш како је добар мој татица!« рече ми бранатац ономад, обећао ми је да ће ми поклонити једног брата само ако будем добар. Ја сам разлупао стакла на вратима, избио сам своју сестру, украо сам мармелладу са ормана, а тата ми је и поред свега тога поклонно брата.

Марка за одговор

Састала се два пријатеља па разговарају о успеху једног њиховог друга, који је постао важан функционер. Један се жали и каже да му је неколико пута писао, а није добио никакав одговор. У последњем писму послао му је чак и поштанску марку.

— А од колико динара била је та поштанска марка, пита други.

— Од три динара.

— Е, пријатељу, требало је да знаш да он не прима марке испод хиљаду динара, одговори други, који га је познавао као важног функционера.

Не зна шта је доста

— Али, Бане, зар то није много завоја за један мали убод на петил!

Одговарајућа лектиџра

Један познати хумориста опасно се разболе. Кад год би тражио нешто да једе, а осећао је велику глад, болничарка би му давала само кашику сирупа.

»Зар је то све, мрмљао је болесник, па ја сам мртав гладан«.

»Жао ми је, али Ви не смете јести. Доктор Вам је прописао најстрожију дијету и

Ви се морате држати његових прописа«.

Пошто је једном, и поред свих својих жалби добио само кашику сирупа, хумориста ће рећи незадовољно:

— После једног тако обилног ручка хтеобих одговарајућу лектиџру. Будите тако љубазни да ми донесете једну поштанску марку.

Лопов дла и ревносни џаџа

ШАРЕНА СТРАНА

Код врачаре

- Кроз који дан бићете шугави.
- Како можете и то да предвидите!
- Ја баш имам шугу.

- Бранко ми је обећао кола, ако будем његова.
- Да, само што ти није рекао да ће то бити дечја колица.

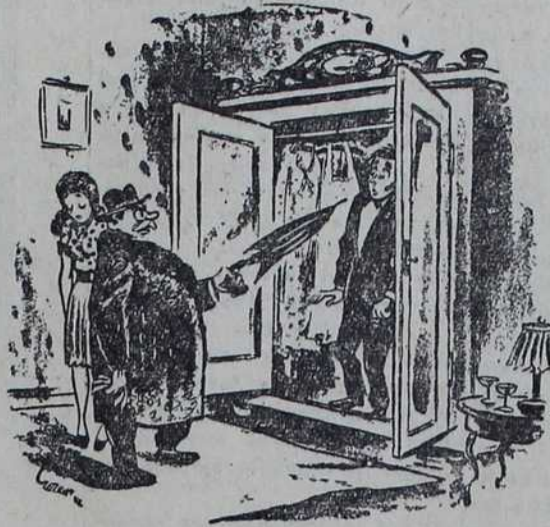

- Бежи, ево га црноберзијанац!

ИСТИНИТА ИСТИНА

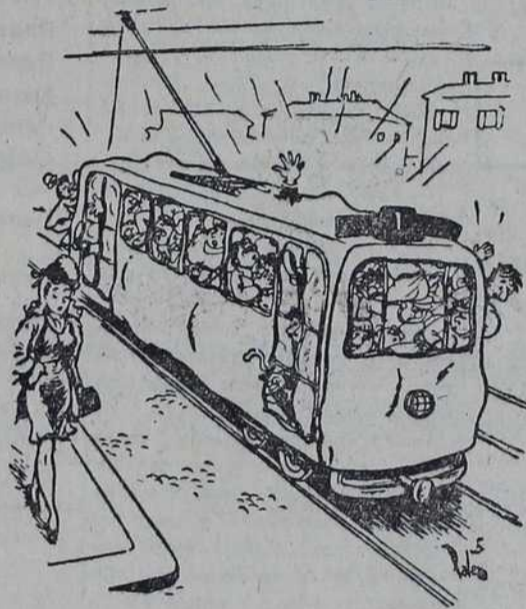

- Пушиш ли ти!
- По неки пут. Кад ми понуде коју цигару.
- Значи не пушиш.

- Младићу... пре него што се будете рђаво бранили да овде чекате на трамвај, морам да вам скренем пажњу, да је трамвајска станица одавно премештена испред куће.

У трамвају

- Путник усред кола: — Пустите ме напред, кроз један сат бићемо код Цветка, тамо треба да сиђем.

Глупо питање

- Ала је лепо ово дете. Чије је!
- То се још не зна. Сутра је рочиште.

Страх од мрака

- Могу ли да одем кући сада! Већ је касно, а моји родитељи не воле када идем по мраку.

- Пре сведочења морате рећи колико имате година.
- 28.
- 30 дана затвора, за ширење лажних вести.

- Лекар: — Своју праксу ћу предати зету!
- Болесник: — Дакле, и ја спадам у мираз ваше кћери!

ШТЕТА

- Отац прича сину о својој младости: — Кад сам био млад правио сам свакојаке глупости.
- Мали Стевица: — Штета, тата, да се нисмо онда познавали.

Жика психолог

Жика архитекта је «Филаделфијак». Бар тако он мисли и стално истиче да је велики психолог. Особито када су жене у питању. Зато је неуморан у причању својих авантура у чију аутентичност само он верује. Ових дана је доживео једну авантуру у току које се показало да не само што није психолог и филаделфија, већ је обична баксузчина.

Биле Цвети. Леп дан, право лето па и он изашао у «фаћкање». Сео на трамвај па отишао у Топчидер и ухватио бусију на улазу у парк. Седео је, парно се на сунцу и баш је размишљао да ли да преврне једно грао одело, када до њега седе једна плавуша и то оригинална. Млада као роса. Нема јој сигурно више од двадесет година а тело — као у загоркиње виле. Седе, отвори сунцобран и извади једну књигу па се удуби у њу. Између њих је седео један чича, вероватно неки пензионер, који је жмиркао на сунце, као сарака на југовину.

Уф, што би га смодио — мислио је Жика у себи. Што не оде негде у хлад него се пржи на сунцу. Најзад му се обрати:

— Знате ли ви господине да је ово прво летње сунце врло опа-

сно за склерозу и срце. Ја сам лекар и то добро знам па сам трам за дужност да вас упозорим.»

— Та није могуће! — зачуди се чича. «А ја баш мислим да је ово добро да лечим реуму. Е баш вам фала... Ово рече па се удаљи, вукући ноге по шљунку.

Како сада да отпочнем разговор — мучио се Жика али га мала плавуша није гледала. Већ је изгубио наду да ће се уопште упознати, када му се она одједном окрете:

— Ала вешто шкартирасте оног моторог — рече она па настави: Али сад не знате како да наставите. Баш се види да сте шепрпља. Што ми, рецимо, не понудите цигарету...»

Жика се збуди и узврда па једва напипа кутију «Мораве» и понуди је.

— До душе ја пушим само «Дринук» али је ова романчина досадна па морам да се разговарам са вама. Дајте да запалим...»

И тако се направи познанство, само зато Жика није имао ни мало заслуге. Она рече да јој је отац један познати београдски газда и да лети станују у вили на

Дедињу а он рече да је архитекта а она га само погледа и рече:

— Мало пре доктор, а сад архитекта! Шта сте ви уствари али без ардања...»

Жика показа легитимацију инжињерске комора и ускоро њих двоје донеше одлуку да иду у биоскоп. Ухватише срећно трамвај и одоше у биоскоп. Ту се показа да имају исти укус у погледу спорта а кад изађоше из биоскопа, Жика је упита:

— Хоћемо ли сутра да се нађемо госпођице Бубо?

— Сутра... чекајте, сутра имам реми партију код Анкице, преко сутра идемо на Авалу, у среду је код мене партија. Богами могу тек у велики четвртак, у четири по подне — одговори она.

Жика је покушавао да измени њену одлуку али му не пође за руком и тако се договорише за четвртак. У томе погледа на сат на руци.

— Јао, већ је шест часова а ја имам другарице на ужини. Морам да узмем фијакер...» При тим речима отвори ташну и извади један мали новчаник па стаде по њему претурати... Ах, ја нећу имати довољно новаца за кола. Позајмите ми једно 500 динара до четвртка.

Жику подиђоше жмарци. Па ово је нека фаћкалица — помисли у себи и хладно одговори:

— Извините али ја не гутам те вицеце са фијакерима.

Буба разрогачи очи па рече:

— Ви сте нека бараба!.. па оде без збогом.

Жики није било мило што се оволико преварио, он стари психолог, али му је било лакше што није изгутао.

После кратког времена срете Мику, свога колегу, па пођоше ка позоришту. У томе тренутку прозврја поред њих фијакер у коме је седела Буба главом. Мика је љубазно поздрави али она демонстративно окрете главу.

— Откуд познајеш ову хохштаплерку? — упита Жика.

— Хохштаплерка! — зграну се и Мика. Па то је најлепша и најбогатија миражика у Београду...

— Море и мени то причала ал не гута бата — поче Жика али га Мика прекиде:

— Не лупај! Одлазим код њих у кућу. На Дедињу имају прави двор.

Жика је бледео и зеленео у лицу па се само лупи по челу и јекну:

— Баш сам будала.

Како мам Тершија замисли...

...улейника који свира на челу

ТУМАЧЕЊЕ СТРАНИХ РЕЧИ

Сарагоса — Сара је газда

Гуливер — гуликожа

Парабола — Боле пара

Парашит — кројач

Елипса — Е, липса

Психа — кијање

Материјал — Матина жена

Палисада — Опали сад

ПОРТРЕ НОВОГ БОГАТАША

Дошао скорашњи богаташ једном чувеном сликару, да му овај изради портре.

— Какав портре желите? упита га сликар.

— У природној величини.

— Знам, знам, мислим на боје какве желите, посне или масне?

— Сликајте ви мене масним и то добро масним. Могу ја да платим.

ЛАЛИНСКА ЗАБАВА

Тима се вратио из бирцуза гред зору накресан. Његова Соса поче да га грди:

— Змај уш'о у тебе! Ти не мислиш на кућу, него лумпујеш и проводиш се, забављаш се...

— Е, чуди се Лала, а откуда ти знаш да сам се, касти, баш забављао?

— Та нисам ја, касти, ћорава, видим да имаш чворуге на глави, одговори му Соса.

Бодликава козерија

Човек се још у детињству показује какав је. То је по оној народној пословици да се дан по јутру познаје. Они, који су у детињству желели бајке, приче из хиљаде и једне ноћи, који су се плашили да остану сами у соби — ти су и као људи навикли да их кљукају лажима, да их сбмањују и вуку за нос и да их експлоатишу. Пошто такве деце има највише не треба се чудити што су и такви људи у већини. Исто је тако велики број деце која краду пикавце, играју крајцарице и претресају скамије и капуте својих другова. Ти су, касније, спекуланти и себичњаци док они, који су као деца волели сјајне предмете, лепе слике и звечећи новац, у животу као људи буду директори банака, благајници и томе слично. Нека деца су обесна, свирепа, ваде очи мачкама и везују псима канте за реп. Од њих се рекрутују касније злочинци и пљачкаши.

За последњих двадесет и пет година ми смо о деци врло мало водили рачуна па је било свега ових неколико врста које већ споменух. А кад су одрасли створила се ова цукер-генерација у којој себичњаци, јатаци, спекуланти и лажови најбоље пролазе пошто је највећи део од нас у детињству волео бајке и плашио се вештица и вукодлака.

А да малер буде још већи ми смо јужњаци и сви имамо бујну машту. Зато је код нас све могуће, све остварљиво, верујемо у све што чујемо иако нам наше

очи, осећај, па чак и наш интерес говоре противно. Ал' брате ко је у стању да се одвикне од својих навика и од свога комфора. Нико. Зато је Ускрс, тај велики хришћански празник, протекао у знаку наших рђавих навика. Они обичај који нам се допадају, на које смо навикли, сачувани су у целисти. Из кафане је одјекивала песма, корзо и паркови су били пуни, новац се немилнице трошио на забаву али да нас је неко натерао да одустанемо од тога и да са тим што смо заштедели помогнемо наше злижње који то све немају, ми бисмо га омрзнули и оговарали на мртво име јер такав човек је наш највећи непријатељ. Гледај само себе и чувај свој комфор — то је општа девиза. Наравно да нико неће да призна да је такав зато и има толико лицемерства и лажи, али у пракси смо сви исти.

ВИЦЕВИ С БРАДОМ

Антон Прантер, био је познат у кругу својих колега, као духовити приповедач анегдота. Једном је седео с Паулом Хербигером заједно у кантини атеље-а и наклапао неке вицеце и хумор. Наједном упале у реч Хербигер:

— Слушај, морам ти рећи, твоји вицеци нису лоши, само имају толику дугачку браду, да се вуче по земљи.

ДОБАР ИЗГОВОР ЗА ЛЕЊОСТ

Једнога дана, кад је Јован Стерија Поповић шетао по некој махали, стао је пред неку кућу, погледао је у двориште, а у њему нарастала трава и коров неколико метара високо. Стерија по-

гледа траву па се онда обрати старцу, који је седео пред вратима.

— Видиш, пријатељу, ово не ваља! Уместо да дозволите да израсте толики коров, требало је да засадите салату и друго поврће...

— Знамо ми то, господине, прекиде га сељак, али када се кобач сјури на пилеш она се сакрије испод корова. Ми једемо пилетину, а на част вам салата!

Причајући ово, Стерија је до-
дао:

— Сјајно, наш народ може да нађе изговор, само да би оправдао своју лењост!

ДУПЛИ ПРЕДЛОГ

Паул Хербигер, који иако има добродушно бечко срце уме неки пут да буде заједљив. Једном је кад је био заморен од филмског снимања, режисер је тражио да се понови последња и најдужа сцена. Хербигер је гунђао: — за Бога, завршите посао за данас, доста је већ било свега!

Режисер је преклињао: — Шта

вам пада на памет, господине Хербигеру? Нема још краја ни у ком случају!

Хербигер који је играо главну улогу одговори: «Па ако никако ни иде за друге, ослободите бар мене.»

БИЛО БИ БОЉЕ

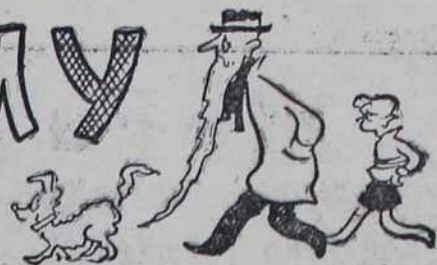
После смрти Мајербера, један од нећака славног композитора, написа посмртни марш као успомену свог стрица, па партитуру преда Росинију да је овај ошени. Пошто је саслушао музику до краја, Росини изјави, са познатом заједљивошћу:

— Ја мислим, младићу, да би било много боље да је Ваш стриц написао посмртни марш за Вагел.

ЗАВЕЛИКУ И МАЛУ

g * e * q * y

43 **ПОТРЕКО** ПУЖ

Његова скромна жеља

У казненом заводу управник говори осуђеницима:

— Сваки од вас мора да научи некакав занат. Шта би ти волео да радиш? обрати се он једном осуђенику.

— Осећам способности да будем трговачки путник.

Услуга за услугу

Просјак: Уделите да и ја вам уделим.

Пролазник зачуђен: Како то?!
Просјак: Ви мени динар, ја вама препоруку за рај.

— Он пита, дали са сама код куће.

РЕКЛАМА КАЗАЛО

Врела љубав

Један младић каже својој вереници:

— Јурио би кроз бујице и узбуркане валове, само да те видим макар и пот минута.

— Верујем ти. А хоћеш ли доћи у недељу?

— Разуме се... осим ако не паде киша.

— * —

— Морам ти нешто признати, Марија: Овај плави није твој син! Приликом боравка у Њујорку, најлепши човек Енглеске био је свесрдно примљен од најлепше жене Америке.

УХ, АХ?

ЛЕЊИ ГАША И ВЕРНИ ДРУГ РАША

— Који је оно клуб тамо с оне стране?

— Шта те брига?

— Хтео сам да знам да ли је био Раднички или Чукарички.

— Па, један од та два.

— Хвала.

— За који навијаш?

— Шта те се тиче?

— Тако — да навијам за онај други.

— Шта ти је то сад требало.

— Имаш право. Нећу.

Гледалац: Хеј, пријатељи, за кога навијате?

— За себе саме.

Гледалац: Како?

— За нас двојицу.

Гледалац: То значи?

— Значи да не навијамо ни за једне ни за друге.

Гледалац: Не може то тако. Већ кад сте овде морате за неког да навијате. Ви одузмате тако места двојици поштених навијача који се, можда, ждери од јела тамо иза тарабе. Онда не измотавајте се за кога навијате?

— За судију.

Гледалац: Ала су шашави!

— Ух...

— Ах...

— Ја им се дивим...

— Мани ћораво посла.

— Имаш право — не дивим им се више.

— Шта рече малопре? Јел нешто важно?

— Дивим се што толико трче. Шта су запели за том доптом. Што је већ једном не уквате па да буде крај.

— Јеси ли приметно да је још у шутну, да би још даље трчали за њом.

— Нећу ништа да примећујем. Замара ме.

— Затвори очи!

— Хоћу.

— Ух...

— Ах...

— Погледај бре онај тамо тресуо?

— Пустите ме, сам ће се дићи.

— Тамо се бију, можеш и да погледаш.

— Нећу да их гледам. Замарају ми се очи. Ни тренутка ни су мирни.

— Ленчуга си, брате, права.

— Колико је игралиште?

— Па око стотину метара!

— Моје очи не могу толики пут да превале за тако кратко време.

— Имаш право.

— Погледај, па шће гол — гујва пред голом.

— Чујем и онако по дерњави.

Публика: Г-о-о-ол!

— Ух...

— Ах...

— Шта се деру толико?

— Да чује судија, па да досуди.

— Сав сам се ознојио!

— Од чега?

— Од тог навијања. Овај иза мене се стално рит.

— Кад ће већ једном бити крај!

— Ух...

— Ах...

— Почине киша.

— Јел стварно! Бар ћ еови играчи да појуре па да сврше брзо.

— Отвори кишобран!

— Ја не, данас је ред на тебе.

— Али ја великодушно препуштам то теби.

— Али...

— Не устручавај се, молим те, своји смд.

— Је ли то крај?

— Изгледа.

— По чему мислиш?

— По дерњави.

Публика: Браво!!! Живели!!!

— Доле!!! Уа!!!

— Шта ћемо ми да вичемо?

— Хајде: Уа!!!

— Онда да нам се не савија?

— Не, већ је то најкраће.

— Уа!!!

— Ух...

— Ах...

— Доста за данас.

ПРВА СВАЂА

Младенци тек што су се били вратили са свадбеног путовања. Чим су се нашли сами у својем новом новчатој станчићу, Јовица се обрати својој обожавајој Верици: »Замисли, цакана моја, па ми се још никако нисмо посвађали...«

— Надам се да се то неће никада ни десити, одговори живо она.

— И ја, разуме се. Али бојим се да се то неће моћи баш увек избећи.

— Како можеш и да помислиш на такве ствари, мужићу драги?

— Имаш искуства. Неки неспоразуми су неизбежни. Али ми ћемо настојати да будемо изузетак. Ми ћемо се трудити, уосталом, да будемо примеран брачни пар. Зар не драга? Да, да, ја сам дуго размишљао о том питању и одлучио сам да, кад год ми буде било могуће, спречим размишљања и избегавам неспоразум и свађе. Али боље је мила моја да ти то објасним примером.

Верица је зачуђено гледала у свој љубљеног супруга и није разумела ништа од свега оног што јој је говорио.

— Ама шта ти је? О чему сад говориш? Зар се нас двоје не волимо? Нисмо ли потпуно срећни?

— Па да, све је како кажеш. Али може ли се десити да се неки пут вратим уморан и нервозан из канцеларије, а ти не би могла да ме разумеш, не би се прилагодила моме расположењу.

— Па шта ти пада на ум да ми баш сад о томе говориш? Мислићемо на то кад буде било време.

— Али не, разуми ме. Ја желим да, одмах, још испочетка, избегавам сваку ма и најмању свађу. Хајд, срце моје мало, слушај ме. Дакле, у будуће, ако се десило да сам после канцеларије нерасположен, па ти кажем нешто увредљиво опрости ми, савладај се, гледај да ми не одговориш.

— Изгледа ми да се ти ту без потребе бринеш, рече мала слатка његова Верица, сада већ једва задржавајући свој бес.

— Бринем се само да наш брак буде идеалан у сваком погледу.

— Што се мене тиче, нећу га ваљда баш ја кварити.

— Нисам ја то рекао.

— Разуме се. Другим речима, рекао си да бих једног дана могао да изгубим стрпљење и да постанем нека врста вештице.

— Али душице драга, немој тако. Ја сам те само молио да се ти не љутиш ако се једног дана вратим уморан и нерасположен са посла.

— Ах, да, налазиш ли баш да је то прави час да ми правиш таква предвиђања? Извини што сам искрена али сматрам да је то бедно од твоје стране!

Верица је била ван себе од љутине, крвије разочарана. Јовица, храбрији, задржа сву своју мирноћу надмоћнијег:

— Женице моја, видиш да сам био у праву. За мало па ћемо се и посвађати...

— Ко је почео, ти или ја?

— Ја свакако не.

— Ти си и нико други. Све му

си само ти крив, ох, никад не бих помислила да си тако злостан. Већ почињеш да гуњаш. Да сам знала. Па ти си страхан! Што ли сам Боже, пошла за тебе! Јадна ја, вратићу се код маме! Какав си само!..

— Али, драга, опрости ми. Нисам могао ни помислити да ће те тако нешто моћи да наљути. Али памти добро — нисам ја за ово крив. Добро би било, зар не, да те оставим мало саму, да се смириш.

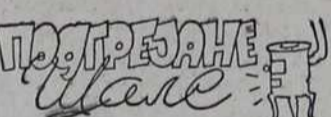
Верица, бесна од љутине, истрча из собе и залупи вратима. Јовица чим остаде сам, одохну дубоко и погледа на сат.

— Можда сам и претерао, али ми се баш излазило вечерас. И то без ње. Нисам се видео са својим пријатељима већ читаву вечност. Идем да се нађем са њима па да им причам како је лепо бити ожењен.

ВИШЕВИ ПИСМА МАКАВАМА

Значење речи

Авет — Беспослена сенка.
Бол — такса за радост.
Филозофија — Лек користан свим оним болкама којих се не бојимо.
Пас — фалсификат вука.
Пољубац — Реченица — »волим те« кад нема никог да те гледа.

У музеју

Тата: — Ово је Минера.
Синчић: — Је ли онај иза ње муж?
Тата: — Није! Она није била удата. То је била богиња мудрости...

Принцип

— Да ли можете да ми позајмите десет хиљада динара?
— Жао ми је, али после многих рђавих искустава, које сам имао, одлучио сам да не позајмљујем више новац.
— Да знате само колико је мени потребан тај новац!.. Учините изузетак... да ја будем последњи коме сте дали позајмицу...
— Жао ми је, али мени ће бити ипак пријатније да ви будете први коме нисам дао позајмицу.

На суду

— Госпођице, где сте се налазили у ноћи између 15 и 16 марта ове године?
— У својој крвету.
— Имате ли сведока?
— Калнер, донесите ми парче торта!
— Ванилин, мока или Наполеон тарту?
— Кога је то Наполеона торта?
— Свакако Првога, јер код нас је све првога квалитета.

Тешко питање

— Реци ми, шта би радије био — милионар или туберкулозан?
— Глупо питање! Па милионар.
— Немаш право. Статистиком је утврђено да сваки милионар умре али од туберкулозних само четрдесет од сто!

— Признајем да сам каткад мало љута, али и тизнаш да је после једне минуте све опет добро!

ЖЕНСКЕ ВЕСТИ

Штампарске Грешке

Пролећно сунце измамило је у паркове много шетача, нарочито љубавних пацова (парова).
Господин Степа купио је спортску касу (капу).
Лука је служила као ратна баба (база).
Ова дрска крава (крађа) је запањила свет.
Србин има свој традиционални народни инструмент, а то су гуске (гусле).
Певачица је све присутне задивила својим уметничким пецањем (певањем).
После седнице почела је гласна (главна) дискусија.

Љубавно писмо

ПРОФЕСОРА МАТЕМАТИКЕ

Срце моје у вокативу! Опростите што сам тако слободан да вам учиним предлог, да ме узмете као адјектив вашег субјекта. Ја ћу се рачунати у суперлативу срећан, ако ви вокатив мога срца претворите у индикатив. Ја знам да нисам ни прво ни друго лице мушкога рода које је желело да му ви будете именица или глагол. Али знам и то да вас никада мнозина није тако волела колико ја, тј. једнина.
Нећу бити ни један начин где се нећу владати по вашем императиву.
Одговорите вашем простом објекту, али не у одређеном начину нити са усклицима. — Објекат вашег субјекта професор Н. Н.

Лек

— Шта да радим па да ми муж остаје код куће?
— Отиди ти од куће!

*
Муж: — Драга моја, шта ми слиш о овом крају?
Жена: — Једва могу да дођем до речи...
Муж: — Онда ћемо овде провести целу зиму!

ЧИКАГО У РАТУ

— Веруј ми, Џими, демократија је за нас нешто најбоље. У ауторитативној држави не би био сигуран за живот, када неког убијеш!..

*
Стани: Немојте да очајавате што вас је напустио. То сте морали да очекујете чим сте знали да је већ имао три вренице. Него, благо мени, нађите другог, који ће вас дуже задржати, то јест ако буде у стању.

*
Магди: Није лепо од вас што сте га заборавили баш сада када се буди пролеће. Треба да му се сад нађете и да га у набујалој и озеленелој шуми освежите и — утешите.

*
Жани: Ако не подносите сапун употребите жуманце и капните на њега мало лимуна, па се тиме умивајте свако јутро и вече. Ако немате при руци то сретство а ви се умивајте кишницом.

*
Цалегу: То је добра метода да хватате мушкарце на парфем. Само ви претерујете па се бојим да не наиђете на неког мушкарца, коме је бео лук главни парфем, а та два мириса се не слажу.

*
Лаци: Волео вас је све док није нашао другу девојку. Не очајвајте, него се угледајте на њега јер то се зове живот.

*
Олгици: Чему све то претварање и увијање. Реците човеку отворено јер мушкарцима је лако. Девојка има на претек.

*
Види: Кад би ви знали колико вас има и каква је оскудација у кавалерима не би толико оклевали са доласком. У вашем је интересу да пожурите, док га није нека друга отела.

*
Маџи: Прво оперите добро лице, па онда ставите ову практичну маску на лице: Узмите пројино брашно и попарите га врелом водом, мало га прокувајте, охладите и ставите на лице пре спавања. Ујутру, скините маску, посолите, подгрејте је и поједите. Много је боља ако се замасти.

Америчка љубав

— Па иако ме не волите, пристаните ипак да ми будете жена и видећете да ће љубав доћи касније: имам толико пријатеља!

МОДЕРНЕ ЉУБАВНЕ ИЗЈАВЕ

— Чуваћу те ко мало пиринча у кући.
— А ја ћу тебе поштовати као трговци уредбу о ценама.

ПОРЕЂЕЊЕ ПО АСОЦИЈАЦИЈИ

— Моја вереница има лице пуначко па бело као тесто предратног вулера.
— А моја има очи црне као послератни пекмез.

Феминиста

Она: — Шта више волите да кувам: пасуљ, кромпир, купус или мусаку?
Он: — Мусаку.
Она: — Зашто баш љу?
Он: — Зато што је она једино женског рода, а ја сам феминиста.

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа »ЛУЧА«, Београд, Краљице Наталије бр. 100.

У својој безазленој невиности...

— Како то да ти станујеш у Београду а муж ти живи у Нишу!